

זוהר היומי

זוהר בראשית – דף ל"ו ע"ב

פרשת בראשית

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ל"ו ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

וְכַד אִיהִי שְׁלֵטָא כָּל בְּנֵי עֲלָמָא טַעֲמֻ דְּמוֹתָא. אֶלָּא אֲנֹן בְּנֵי מְהִימְנוּתָא מְקַדְמֵי וַיִּהְיוּ לֵיהּ נִפְשֵׁיהּ בְּפִקְדוֹנָא. וּבְגִין דְּאִיהּ בְּפִקְדוֹנָא. אֲתַהֲדְרוּ נִפְשָׁן לְאַתְרֵיהּ. וְעַל דָּא (תהלים צב) וְאִמּוֹנְתָהּ בְּלִילֹת, כְּתִיב. וְתִפְקַחְנָה עֵינֵי שְׂנֵיהֶם. רַבִּי חֵיָא אָמַר דְּהָא אֲתַפְקָחוּ לְמַנְדַּע בִּישִׁין דְּעֲלָמָא מַה דְּלֹא יָדְעוּ עַד הַשְׁתָּא. כִּינֹן דִּידְעוּ וְאֲתַפְקָחוּ לְמַנְדַּע בִּישִׁין. כִּדִּין יָדְעוּ כִּי עֲרוּמִים הֵם. דְּאֶבְדּוּ זִהְרָא עֲלָא דְּהוּהָ חָפִי עֲלֵיהּ וְאִסְתַּלַּק מִנֵּיהּ. וְאֲשַׁתְּאֲרוּ עֲרוּמִים מִנֵּיהּ. וַיִּתְּפְרוּ עָלֶיהָ תֵּאֲנָה. אֲתַדְּבִקּוּ לְאַתְחַפָּא בְּאֲנֹן צוּלְמִין דְּהָהוּא אֵילָנָא דְּאֶכְלוּ מִנֵּיהּ דְּאֶקְרוּן טְרַפִּי דְּאֵילָנָא. וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם חֲגוּרוֹת. רַבִּי יוֹסִי אָמַר כִּינֹן דִּידְעוּ מַהֲאִי עֲלָמָא וְאֲתַדְּבִקּוּ בֵּיהּ. חָמוּ דְּהָאִי עֲלָמָא מִתְּדַבֵּר עַל יָדָא דְּאֲנֹן טְרַפִּין דְּאֵילָנָא. וְעַבְדּוּ לָהּ תוֹקְפָא לְאַתְתַּקְפָּא בָּהּ בְּהָאִי עֲלָמָא. וְכִדִּין יָדְעוּ כָּל זֵינֵי חֲרָשִׁין דְּעֲלָמָא. וּבָעוּ לְמַחְגְּרֵי זֵינֵין בְּאֲנֹן טְרַפִּי אֵילָנָא בְּגִין לְאַגָּנָא עֲלֵיהּ.

תרגום לעברית

ותקח מפריו, הרי שנינו שסחטה ענבים ונתנה לו, וגרמו מות לכל העולם. שהרי אילן זה בו שורה המות, והוא אילן ששולט בלילה. וכשהיא שולטת, כל בני העולם טועמים טעם מות. אלא אותם בני האמונה מקדימים ונותנים לה נפשם בפקדון. ובגלל שהוא בפקדון, חוזרות הנפשות למקומם, ועל זה (תהלים צב) וְאִמּוֹנְתָהּ בְּלִילֹת כְּתוּב.

ותפקחנה עיני שניהם. רבי חי'א אמר, שהרי נפקחו לדעת רעות העולם מה שלא ידעו עד עכשו. כיון שיידעו ונפקחו לדעת רע, אז ידעו כי עירמם הם, שאבדו זהר עליון שהיה מכסה עליהם והסתלק מהם, ונשארו ערמים ממנו. ויתפרו עליה תאנה - נדבקו להתכסות באותם צלמים של אותו אילן שאכלו ממנו שנקראים עלים של האילן. ויעשו להם חגרת - רבי יוסי אמר, כיון שיידעו מהעולם הזה ונדבקו בו, ראו שהעולם הזה מנהג על ידי אותם עלים של האילן, ויעשו להם חזק להתחזק בהם בעולם הזה. ואז ידעו כל מיני כשפים של העולם, ורצו לחגור כלי זין באותם עלים של האילן כדי להגן עליהם.

טקסט הזהר

רבי יהודה אמר כדן תלת עאלו בדינא ואתדנו. ועלמא תתאה אתלטיא. ולא קיימא בקיומיה בגין זוהמא דנחש עד דקיימו ישראל בטורא דסיני. לבתר אלביש לון קודשא בריך הוא בלבושין דמשכא אתהני מנייהו הדא הוא דכתיב כתנות עור. בקדמיתא הו כתנות אור דהו משתמשין בהו בעלאין דלעילא. בגין דמלאכי עלאין הו אתין לאתהנא מההוא נהורא. הדא הוא דכתיב, (תהלים ח) ותחסרהו מעט מאלהים וכבוד והדר תעטרהו. והשתא דחבו כתנות עור. דעור אתהני מנייהו ולא נפשא.

תרגום לעברית

רבי יהודה אמר, אז נכנסו שלשה בדין ונדונו, והעולם התחתון התקלל ולא עמד בקיומו בגלל זהמת הנחש, עד שעמדו ישראל בהר סיני. אחר כך הלביש אותם הקדוש ברוך הוא בלבושים שהעור נהנה מהם. זהו שכתוב כתנות עור. בתחלה היו כתנות אור שהיו משתמשים בהם בעליונים שלמעלה, משום שמלאכי השרת היו באים להנות מאותו האור. זהו שכתוב (שם ח) ותחסרהו מעט מאלהים וכבוד והדר תעטרהו. וכעת שחטאו - כתנות עור, שהעור נהנה מהם ולא הנפש.

לְבִתֵּר אוֹלִידוֹ בְּרָא קִדְמָאָה בְּרָא דְיוֹהֶמָא הָוָה. תְּרִין אָתוּ עֲלָה דְחוּה וְאִתְעַבְרָת מְנִיָּהוּ וְאוֹלִידֵת תְּרִין. דָּא נָפֶק לְזִינְיָה וְדָא נָפֶק לְזִינְיָה. וְרוּחַ דִּילָהוֹן אִתְפָּרְשׁוּ, דָּא לְסִטְרָא דָּא וְדָא לְסִטְרָא דָּא. דָּא דְמִי לְסִטְרוֹי וְדָא דְמִי לְסִטְרוֹי. מְסִטְרָא דְקִין כָּל מְדוּרִין דְסִטְרָא דְזִינְיָן בִּישִׁין וְרוּחִין וְשִׁדִּין וְחֲרָשִׁין אֲתִיִּין. מְסִטְרָא דְהָבֵל סִטְרָא דְרַחֲמֵי יִתִּיר וְלֹא בְשָׁלִימוֹ. חֲמֵר טַב בְּחֲמֵר בִּישׁ. וְלֹא אִתְתַּקֵּן בְּהִדְיָה עַד דְּאִתָּא שֵׁת וְאִתְיַחֲסוּ מְנִיָּה כָּל אֲנוּן דְרִין דְּזָכָאֵי עֲלָמָא וּבִיָּה אֲשִׁתִּיל עֲלָמָא. וּמִקִּין אֲתִיִּין כָּל אֲנוּן חֲצִיפִין וְרָשָׁעִים וְחֲזִיבֵי עֲלָמָא.

תרגום לעברית

אֲחֵר כֶּה הוֹלִידוֹ בֶּן רֵאשׁוֹן. בֶּן שֶׁל הַזֶּהֱמָה הָיָה. שְׁנַיִם בָּאוּ עַל חוּה וְהִתְעַבְרָה מֵהֶם וְהוֹלִידָה שְׁנַיִם, זֶה יֵצֵא לְמִינוֹ וְזֶה יֵצֵא לְמִינוֹ, וְרוּחַ שְׁלָהֶם נִפְרְדּוּ זֶה לְצַד זֶה וְזֶה לְצַד זֶה. זֶה דּוֹמָה לְצַד שְׁלוֹ, וְזֶה דּוֹמָה לְצַד שְׁלוֹ. מִצַּד שֶׁל קִין כָּל הַמְדוּרִים שֶׁל צַד שֶׁל הַמִּינִים הָרָעִים וְרוּחוֹת וְשִׁדִּים וְכֹשָׁפִים בָּאִים, וּמִצַּד שֶׁל הָבֵל שֶׁל רַחֲמִים יוֹתֵר וְלֹא בְשָׁלְמוֹת. יֵין טוֹב בֵּינָן רַע. וְלֹא נִתְקַן עֲמוֹ עַד שֶׁבָּא שֵׁת וְהִתְיַחֲסוּ מִמֶּנּוּ כָּל אוֹתָם דּוֹרוֹת שֶׁל צְדִיקֵי עוֹלָם, וּבּוֹ נִשְׁתַּל הָעוֹלָם. וּמִקִּין בָּאוּ כָּל אוֹתָם חֲצוּפִים וְרָשָׁעִים וְרָשָׁעֵי הָעוֹלָם.

טקסט הזוהר

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר בְּשַׁעֲתָא דְחָב קִין הָוָה מְסִתְפִּי. בְּגִין דְּחֲמָא קַמִּיה זִינִי מְשַׁרְיִין מְזִינִין וְאִתְיִין לְקַטְלָא לִיה. וְכַד אֶהְדֵּר בְּתִשּׁוּבָה מַאי קָאָמַר הוּא גִרְשֵׁת אוֹתִי הַיּוֹם מֵעַל פָּנֵי הָאֲדָמָה וּמִפָּנֶיהָ אֶסְתֵּר. מַאי מִפָּנֶיהָ אֶסְתֵּר. אֶלָּא אֶהָא סְתִיר מִבְּנִינָא דִּילִי. רַבִּי אָבָא אָמַר כְּמָא דְאִתְּ אָמַר, (תהלים כב) וְלֹא הִסְתִּיר פָּנָיו מִמֶּנּוּ (שמות ג) וַיִּסְתֵּר מִשְׁחַ פָּנָיו. וְעַל דָּא וּמִפָּנֶיהָ אֶסְתֵּר מֵאֲנוּן פָּנִים דִּילָּה אֶהָא נִסְתֵּר דְּלֹא יִשְׁגָּחוֹן בִּי. וְעַל דָּא וְהָיָה כָּל מוֹצָאֵי יְהִרְגֵנִי:

אמר רבי אלעזר, בשעה שחטא קיין, היה פוחד, בגלל שראה לפניו מיני מחנות מזינים ובאים להרג אותו. וכשחזר בתשובה, מה אמר? הן גרשת אתי היום מעל פני האדמה ומפניך אסתר. מה זה ומפניך אסתר? אלא אהיה נסתר מהבנין שלי. רבי אבא אמר, כמו שנאמר (תהלים כב) ולא הסתיר פניו ממנו. (שמות ג) ויסתר משה פניו. ועל זה ומפניך אסתר, מאותם הפנים שלך אהיה נסתר שלא ישגיחו בי. ועל זה והיה כל מצאי יהרגני.

טקסט הזהיר

וישם ה' לקיין אות לבלתי וגו'. מאי אות. אות אחד מעשרין ותרין אתון דאורייתא יחב עליה לאגנא עליה. אמר רבי יהודה מאי דכתיב ויהי בהיותם בשדה. מאי בשדה. דא אתתא. ועל דא קם וקטיל ליה. דהא מסטרא דא ירית לקטלא מסטרא דסמא'ל דגרים מותא לכל עלמא. וקני קין להכל על נוקביה. רבי חייא אמר הא חזינו דכתיב ויחר לקין מאד ויפלו פניו על דלא אתקביל קרפניה. אמר ליה הכי הוא וכלא הוה לקבליה.

תרגום לעברית

וישם ה' לקיין אות לבלתי וגו'. מה זה אות? אות אחת מעשרים ושתים אותיות התורה נתן עליו להגן עליו. אמר רבי יהודה, מה זה שכתוב ויהי בהיותם בשדה, מה זה בשדה? זו האשה. ועל זה קם והרג אותו. שהרי מצד זה ירש להרג מצד של סמא'ל שגרים מות לכל העולם. וקנא קין בהכל על הנקבה שלו. רבי חייא אמר, הרי ראינו שכתוב ויחר לקין מאד ויפלו פניו, על שלא התקבל קרפנו. אמר לו, כן הוא, והכל היה לנגדו.

וְאָמַר רַבִּי יְהוּדָה מַאי דְכָתִיב הֲלֹא אִם תִּיטִיב שְׂאֵת וְאִם לֹא תִיטִיב לִפְתַּח חֲטָאת רֹבֵץ.
אֲלֹא הֲכִי קָאָמַר הֲלֹא אִם תִּיטִיב עוֹבְדֵךְ שְׂאֵת. מַאי שְׂאֵת. כְּדָכָתִיב (בראשית מט) יֵתֵר
שְׂאֵת דִּהָא בּוֹכְרָא שְׂבָחָא אֵית לֵיהּ בְּכָלָא תְּדִיר. וְתִלְיָא בְּעוֹבְדוּהִי. וְעַל דָּא אִם תִּיטִיב
שְׂאֵת. וְאִם לֹא תִיטִיב לִפְתַּח חֲטָאת רֹבֵץ.

תרגום לעברית

וְאָמַר רַבִּי יְהוּדָה, מַה זֶה שְׂכָתוֹב הֲלֹא אִם תִּיטִיב שְׂאֵת וְאִם לֹא תִיטִיב לִפְתַּח חֲטָאת
רֹבֵץ? אֲלֹא כֹךְ אָמַר, הֲלֹא אִם תִּיטִיב מַעֲשֶׂיךָ, אֲזִי שְׂאֵת. מַה זֶה שְׂאֵת? כְּמוֹ שְׂכָתוֹב
(בראשית מט) יֵתֵר שְׂאֵת. שְׁהָרִי לְבָכּוֹר יֵשׁ שְׂבַח יֵתֵר בְּכָל תְּמִיד, וְתִלּוּי בְּמַעֲשָׂיו. וְעַל
זֶה אִם תִּיטִיב שְׂאֵת, וְאִם לֹא תִיטִיב לִפְתַּח חֲטָאת רֹבֵץ.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ל"ז ע"א) ◆

טקסט הזוהר

מַאי לִפְתַּח. דָּא פִתְחָא

תרגום לעברית

מַה זֶה לִפְתַּח? זֶהוּ פִתְחָא שְׁלִמְעָלָה שְׁמַמְנוּ יוֹצְאִים דִּינִים עַל מַעֲשִׂים רָעִים שֶׁל הָעוֹלָם.
פִתְחָא, כְּמוֹ שְׁנַאָמַר (תהלים קיח) פִתְחוּ לִי שַׁעֲרֵי צֶדֶק. וּלְאוֹתוֹ פִתְחָא - חֲטָאת רֹבֵץ, זֶה
מִלְאָךְ הַמָּוֶת, וְהוּא עֲתִיד לְהַפְרֹעַ מִמֶּךָ.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.